

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 31. Hincmari Epistolæ pro libertate Electionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. A. C. 881. Episcopi locum concederet, non alium eligendum esse, quam quem ipse vellet.

- In ipsius potestate esse Bona Ecclesiastica, quæ dare posset, cui sibi videretur.
- n. 6. Reddita deinde est Hincmaro Regis Epistola, in qua dicebat; propositum sibi esse tam in negotiis ad Rempublicam quam ad Ecclesiam pertinentibus Hincmari consilia sequi. Rogare, ut eadem charitate, qua antea Reges Antecessores suos, ipsum prosequeretur, cupio etiam, n. 8. 9. adjiciebat, *te consentiente & ordinante Episcopatum Bellovacensem Odacro, dilecto filio tuo, & fidelissimo subdito meo conferre. Si in gratiam mei consenseris, & ego iis omnibus, quos tibi carissimos scivero, honorem habebō.*

§. XXXI.

Hincmari Epistolæ pro libertate Electionis.

- ep. 12. **H**incmarus respondit data Epistola in hunc ferme modum: *In Epistola quam Concilium nostrum ad te dedit, Rex, nihil est, quod Reverentiam Principis lædat, aut Saluti Regni tui adversetur; sed Metropolitanæ & Episcopis Provinciae jus electionem Episcopi ad examen vocandi & confirmandi secundum Canones asseritur. Noli audire dicentes, tuo arbitrio eligendos esse Episcopos, tibi que Bonorum*

novum Ecclesiae competere Dominium; Sæculum IX. quippe ejusmodi sermones Infernus & os A.C. 881. serpentis exhalat. Memento promissi tui editi, cum in Regem unctus es, cui tua manu subscripsisti, & Deo super Altare presentibus Episcopis obtulisti. Illud tibi, tuis ad consilium adhibitis, relegi jube, & cave ne in Ecclesiam malum in-vebas, quod Progenitores tui, maximi Imperatores, cum viverent, ausi non sunt. Ego quidem fidissimus & addictissimus tibi semper ero. Labores non modicos subii, ut Rex esses. Absit ergo, ut injurias pro accepto beneficio reddas, cum Archiepiscopum & senem abstrahere vis a sancta semita, quam per annos triginta sex, ex quo Episcopatum suscepi, Deo immortalis laudes! secutus sum. Promittis, fautorem te futurum eorum, quos amavero. Sed nihil unquam a te petam, nisi pro pauperibus, & quod Saluti animæ tuæ prodesse possit. Perpende autem, o Rex! Ordinationes Episcoporum, si contra Canones fiant, esse Simoniacas, & omnes consentientes eodem involvi crimine. Ne credas, banc Doctrinam in meo cerebro natam; nam ea est, quam JESUS Christus, Apostoli & Sancti ejus, qui cum ipso regnant in Cælo, nobis tradiderunt. Væ tibi, si eam contempseris. Itaque Episcopi in Synodo congregentur, & cum Clericis & populo, te consentien-

n. 7.

n. 9.

n. 10.

Sæculum IX. te, *Episcopum Ecclesiæ Bellovacensis eli*
A. C. 881. *gant.*

Ep. 13. p. 190

n. 5.

Hoc responso ad Regem perlato, Hincmarus decima tertia Junii alteram Epistolam stilo vehementiore exaratam accepit, in qua Rex adolescens a suis ad dicendum impellebatur. *Nisi de Ordinatione Odacri nobiscum consentias, satis exploratum erit, nos tibi viluisse, nec ullam nostri reverentiam, aut jura Regia conservandi curam superesse, sed te nobis in cunctis adversandi studio agi. Si nobis æqualis litem moveret, viribus omnibus Dignitatem asserere contendemus; nunc vero, cum lædamur a subdito, injuriam contemptu ulcisci oportet. Interim a sententia non abibimus, donec rem ad Regem fratrem nostrum & Reges propinquos nostros perscripserimus, omnesque regnorum nostrorum Episcopi congregati fuerint, qui utique, quod Dignitati nostræ competens est, pronuntiabunt. Denique, si opus fuerit, nec alia etiam, quæ ratio suggeret, nobis remedia deturunt.*

Hac Epistola Hincmarus acrius incensus, ad illud sibi objectum, quod in reverentiam Regis peccasset, & obedientiam non præstitisset, respondet, Notarium, qui Epistolam scripserat, impudenter mentiri. Ad illum Epistolæ locum ubi contemnebatur, quod Regi æqualis non

non effert, potestatem spirituales laudi- Sæculum IX.
 bus effert, *non tu me*, inquit, *o Rex, ad* A. C. 881.
regendam Ecclesiam vocasti; ego vero Hincmarus
cum Collegis meis & ceteris Fidelibus te pro Libertate
elegi, ut regno præesses ea conditione, si
Leges servares. Neutiquam pertimesci-
mus rationem factorum nostrorum in
Concilio Episcoporum reddere, quia ni-
hil contra Canones egimus. At nisi tu,
quod perperam factum, emendaveris, ju-
stus Dominus, quando visum fuerit, cor-
ripiet. Ludovicus Imperator ad annos
Caroli † parentis sui non pervenit, Avus † Magni
tuus Carolus † pauciores annos numera- † Calvus
vit, quam pater suus, & brevior vita
parentis tui fuit, quam Avi. Cum Com-
pendii versaris, ubi Majores tui quiescunt,
demitte oculos, & quære; ubi jaceat pa-
ter tuus, & ubi conditi sint cineres avi
tui, & cave, ne superbia te inflat in ocu-
lis illius, qui pro te mortuus est, & re-
surrexit, jamque amplius non moritur.
Tu quidem cito transibis; sed Ecclesia
cum Pastoribus suis sub Jesu Christo Ca-
pite suo, sicut promisit, in æternum
manet.

Ista Hincmari comminatio vatici-
 nium cœlitus suggestum videri potuit,
 cum anno sequente hunc Regem Ludo-
 vicum adolescentem mors rapuit.

Tum profequitur Hincmarus: *Quod* ep. 19. II.
deinde subjicis; si necessarium fuerit, fa-

A a a 5 cturum

Sæculum IX. *Eturum te præterea, quod ratio postula-*
A. C. 881. *verit. Satis intelligo, hæc ad timorem*
mibi incutiendum fuisse addita. Verum
plus potestatis non habes, quam a celo ac-
cepisti. Et faxit Deus, ut vel tua vel
alterius opera liberer ex hoc carcere cor-
poris veteris & fracti! utinam, me vo-
cet ad se, quem ex totis præcordiis vide-
re cupio, non quidem meritis meis confi-
sus, nihil enim nisi pœnam mereor, sed
spero in ejus misericordia & gratia, et-
tiam immerito concedenda. Si vero pec-
cavi, cum, permultis invitis & metuen-
da multa minantibus, de te in Regem eli-
gendo consensi, oro Deum, ut tu ipse con-
ciliati tibi Regni pœnas a me expetas in
hac vita, nec luere cogar in altera. Cum-
que nihil magis tibi cordi sit, quam
Odacri electio, tempus mihi indica, quo
Episcopi Provinciæ Remensis cum illis,
quos Concilium ad S. Macram ad te dele-
gavit, conventuri sunt. Illo etiam a sa-
mulis deportari me curabo, si superstes
fuero. Jube venire Odacrum illosque,
qui eum elegerunt, sive ex Regia tua, si-
ve ex Ecclesia Bellovacensi sint. Tu ipse
adsis, si visum fuerit, vel Legatos mitte,
& exploretur, an Odacer per portam in-
ovile intraverit. Sciat vero, si non ve-
nerit, nos eum esse quæsituros, ubicunque
in Provincia Remensi extiterit, & secun-
dum Canones Ecclesiæ invasorem damna-
turos.

turos. Nunquam in quocunque hujus provinciae loco munere Ecclesiastico fungi licebit, cuncti vero, ipsius criminis conficii, a Communione repellentur, donec Ecclesiae satisfecerint.

Sæculum IX.
A. C. 881.

§. XXXII.

Odacer excommunicatur.

Tandem cum annus integer præterisset, ex quo Odacer fuisset intrusus, Hincmarus cum Episcopis suæ provinciae sententiam in eum edidit, in qua dicit: *Dei Judicium non timuit, nec doluit, quod hoc anno in Cæna Domini multi, quibus Odo Episcopus penitentiam publicam injunxerat, reconciliari non potuerint, nec Communionem accipere.* Quod compluribus solemnibus ritu Baptismus & Confirmatio non fuerit collata, quod compluribus parochis in Ecclesiis ruralibus defunctis, forsitan multi infantes sine baptismo mortui sint, aut alii sine Absolutione, sine Extrema unctione, sine Viatico, sine precibus solemnibus pro quiete animarum suarum decesserint. (*)

Cum

(*) Ecce iterum usus omnium Sacramentorum tam vivorum, quam morientium, atque preces pro mortuis contra Protestantés manifestè comprobantur. Quid ipsi respondent? Superstitio-